Prima instanţă: Judecătoria ***** sediul Centru judecător: Larisa Lavric
Dosarul nr.2r-120/25
2-24146841-02-2r-20012025

D E C I Z I E
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

6 februarie 2025 mun. *****

în componența:
Președintele ședinței, judecător Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari şi Ala Malîi

examinând recursul declarat de Croitoru Ion împotriva încheierii Judecătoriei ***** sediul Centru din 23 decembrie 2024, emisă la cererea petiționarei Croitoru Elena privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor lui Croitoru Ion,

c o n s t a t ă :

La data de 23 decembrie 2024 avocatul Dorin Cojocaru, în interesele Elenei Croitoru, a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecţie a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor fostului soț Croitoru Ion, solicitând aplicarea, pe un termen de 90 zile, a următoarelor măsuri:

- obligarea lui Croitoru Ion de a sta departe de locul aflării vict*****bd.Decebal, 70/4, ap.122 și serviciul victimei - I.P. Universitatea Pedagogică ”Ion Creangă”, situat în mun.*****, str.Ion Creangă nr.1;
- interzicerea lui Croitoru Ion la oricare contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima Croitoru Elena.

În susținerea cererii a indicat că, s-a aflat în căsătorie cu pârâtul Croitoru Ion. Astfel, datorită situație tensionate din familie, la data de 01.06.2022 a depus la Judecătoria ***** sediul Centru acțiunea privind desfacerea căsătoriei, hotărârea fiind pronunțată la data de 03.03.2023.

La fel, prin hotărârea din 25.11.2024 a fost desființată proprietatea comună în devălmășie, în prezent litigiul ce ține de partaj este pendinte în cadrul Curții de Apel *****.

A menționat că, din căsătoria cu Croitoru Ion au rezultat doi copii: Croitoru Nicolae și Croitoru Cristina, care au atins vârsta de majorat. În prezent, împreună cu copiii Croitoru Nicolae și Croitoru Cristina și fostul soț Croitoru Ion locuiesc în

apartamentul nr.122, bd.Decebal, 70/4, mun.*****. De la începutul procedurii de desfacere a căsătoriei, atât ea, cât și copii sunt în permanență supuși violenței psihologice din partea agresorului. Actualmente situația în familie a rămas la fel tensionată, amplificată de litigiul privind partajul. Ca consecință, la data de 27.12.2022, în privința agresorului a fost emisă ordonanța de protecție pe un termen de 45 zile. Odată cu aplicarea acestei ordonanțe, Croitoru Ion a plecat peste hotarele țării. La expirarea termenului de 45 zile și după revenirea agresorului, situația la fel a rămas tensionată, ca urmare la 14.04.2023, Judecătoria ***** sediul Centru a emis ordonanță de protecție pe un termen de 30 zile.

A menționat în cerere că, temei de adresare cu prezenta cerere constituie conflictul din 15.12.2024, or, aproximativ în jurul orelor 18.30, Croitoru Ion, fiind în stare de ebrietate, i-a adresat mai multe cuvinte injurioase, i-a apucat mâinile și a bruscat-o. Conflictul s-a aplanat datorită intervenției copiilor. Ca consecință, a fost apelată poliția și urmare conflictului în privința agresorului a fost aplicat un ordin de restricție pe un termen de 5 zile.

La fel, a invocat tulburări de personalitate pe care le are agresorul în ultima perioadă, spre exemplu folosirea incorectă a electrocasnicelor, cum ar fi încălzirea ferului de călcat la reșoul aragazului etc., acțiuni care pun în pericol integritatea membrilor de familie. Ca consecință, prin ordonanțele anterioare Croitoru Ion a fost obligat să participe la un program special de tratament sau consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei, fapt ce, bănuiește, nu a fost realizat.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței domestice, formulată de Croitoru Elena, s-a admis parțial. S-a stabilit Se admite parțial cererea Elenei Croitoru privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva agresorului Croitoru Ion. Se eliberează ordonanță de protecție, prin care se stabilește în favoarea victimei violenței în familie Croitoru Elena, pe un termen de 60 (șaizeci) zile următoarele măsuri de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Croitoru Ion. S-a obligat Croitoru Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, bd.Decebal, 70/4, ap.122, de a sta departe de domiciliul și serviciul victimei Croitoru Elena, la o distanță ce ar asigura securitatea ei, excluzând orice contact vizual. S-a obligat de a exclude orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod. S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi revocate la cererea întemeiată a victimei şi termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca

rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului. Măsurile de protecție se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. Se remite încheierea Inspectoratului de Poliţie Botanica, mun. *****, pentru supraveghere şi executare imediată. S-a remis ordonanța de protecție Biroului de Probațiune *****, pentru monitorizare electronică. S-a încasat de la Croitoru Ion în beneficiul statului suma de 250 (două sute cincizeci) lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 06 ianuarie 2025, Croitoru Ion a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, solicitând instanței de recurs casarea încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea privind eliberarea ordonanței de protecție în privința lui Croitoru Ion, să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat, că în speță nu a fost stabilit acest pericol iminent și doar declarația pretinsei victime a servit temei pentru eliberarea ordonanței de protecție în speță examinată, iar alte probe nu au fost prezentate. Celelalte înscrisuri anexate la cerere nu au relevanță pentru cauza examinată și confirmă doar faptul că intimata a încercat să se victimizeze.

Consideră partea recurentă, că în speță intimata nu a probat poziția sa și există temeiuri suficiente pentru casarea încheierii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor de protecție și eliberarea ordonanței de protecție ca neîntemeiată.

La cererea de recurs intimata nu a depus referință, în care să își exprime poziția față de recursul declarat.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de partea recurentă în cererea de recurs și în cererea adresată instanței de fond, coroborând poziția părților cu materialele din dosar, Colegiul consideră recursul fiind unul neîntemeiat și necesar a fi respins, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

După cum s-a indicat anterior, partea a declarat recurs la data de 06 ianuarie 2025 împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 23 decembrie 2024. Astfel, Colegiul atestă că recursul a fost înaintat în interiorul termenului prevăzut de lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului.

Totodată, în corespundere cu art. 278^9 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie împotriva violenței în familie, poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea atacată.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Atât Constituţia Republicii Moldova - art. 24, cât și Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale în art. art. 2 şi 3 garantează tuturor persoanelor dreptul la viaţă, la integritate fizică şi psihică, interzicând vehement acţiunile de tratament inuman şi degradant.

În particular, art. 3 CEDO impune obligaţia pozitivă a Statului să apere victimele împotriva actelor de rele tratamente, chiar şi atunci când acestea sânt cauzate de persoane private, dar nu doar atunci când rezultă din acţiuni ale agenţilor publici.

În acelaşi sens alin. (2) art. 8 CEDO pune în obligaţia Statului garantarea dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, cum şi protecţia efectivă împotriva violenţei în familie.

Potrivit prevederilor art. 278^7 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Aliniatele (2) și (3) al aceleiași norme statuează, că în cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie prin care aplică agresorului una sau mai

multe dintre următoarele măsuri, pe un termen de până la 3 luni:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

i) interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violenţă în familie este orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale, iar violenţă psihologică este definită ca impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicerea realizării profesionale, interzicerea frecventării instituţiei de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; cum și alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 al Legii numite, subiecţi ai violenţei în familie sânt: agresorul şi victima, cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini şi apatrizii care locuiesc pe teritoriul ei. Subiecţi ai violenţei în familie pot fi, în condiţia de conlocuire - persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor,

soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii. În conformitate cu prevederile art. 5 al normei legale nominalizate, prevenirea şi combaterea violenţei în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea; c) confidenţialitatea; d) accesul la justiţie; e) protecţia şi securitatea victimei; f) cooperarea autorităţilor administraţiei publice cu societatea civilă şi cu organizaţiile internaţionale. Legislația procesuală reglementează modul de soluționare a cererilor privind eliberarea ordonanței de protecție și măsurile care pot fi aplicate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, pot depune cerere pe faptul actului de violenţă săvârșit sau în legătură cu pericolul iminent de săvârșire următoarele persoane: victima şi membrii familiei, persoanele cu funcţii de răspundere şi profesioniştii care vin în contact cu familia. Actul legal respectiv pune în sarcina instanţei de judecată stabilirea măsurilor de protecţie pe termen de până la trei luni în caz de necesitate, acestea urmând a fi retrase odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea lor şi a pericolului real, împotriva cărora au fost luate.

La fel, potrivit prevederilor art. 278^4 Cod de procedură civilă (1) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal; (2) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă.

Totodată, în conformitate cu art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea și concluziile instanței de recurs.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 23 decembrie 2024, avocatul Dorin Cojocaru, în interesele Elenei Croitoru a înaintat o cerere împotriva pretinsului agresor Cojocaru Ion, privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor în cazurile de violenţă în familie.

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței domestice, formulată de Croitoru Elena, s-a admis parțial. S-a stabilit Se admite parțial cererea Elenei Croitoru privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva agresorului Croitoru Ion. Se eliberează ordonanță de protecție, prin care se stabilește în favoarea victimei violenței în familie Croitoru Elena, pe un termen de 60 (șaizeci) zile următoarele măsuri de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Croitoru Ion. S-a obligat Croitoru Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, bd.Decebal, 70/4, ap.122, de a sta departe de domiciliul și serviciul victimei Croitoru Elena, la o distanță ce ar asigura securitatea ei, excluzând orice contact vizual. S-a obligat de a exclude orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod. S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi revocate la cererea întemeiată a victimei şi termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului. Măsurile de protecție se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. Se remite încheierea Inspectoratului de Poliţie Botanica, mun. *****, pentru supraveghere şi executare imediată. S-a remis ordonanța de protecție Biroului de Probațiune *****, pentru monitorizare electronică. S-a încasat de la Croitoru Ion în beneficiul statului suma de 250 (două sute cincizeci) lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 06 ianuarie 2025, Croitoru Ion a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, solicitând instanței de recurs casarea încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea privind eliberarea ordonanței de protecție în privința lui Croitoru Ion, să fie respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul, examinând materialele cauzei, atestă despre corectitudinea, temeinicia și legalitatea soluției date de instanța de fond.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că agresorul Cojocaru Ion este fostul soț al petiționarei Elena Croitor, victimă a violenței în familie. Părțile litigante au doi copii care au atins majoratul, Croitoru Nicolae și Croitoru Cristina.

La fel din materialele cauzei rezultă că, la moment, foștii soți, duc o gospodărie comună în mun. *****, bd. Decebal, 70/4, ap.122.

Astfel, Colegiul atestă că situația cade sub incidența Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

Totodată, Colegiul atestă și conchide despre corectitudinea concluziei și constatărilor instanței de fond, privind existența riscului de comitere din partea lui Cojocaru Ion a acțiunilor agresive în privința fostei soții, fapt confirmat prin cererea înregistrată în cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. ***** și anexată la materialele cauzei.

Mai mult, din declarațiile pretinsei victime s-a constatat faptul că agresorul aplică sistematic violența psihologică și fizică asupra victimei Cojocaru Elena. Probele cauzei și declarațiile coroborate ale părților atestă că Cojocaru Elena, are frică, este stresată de acțiunile agresorului, care se manifestă sistematic prin ofense, insultare, amenințări verbale și fizică.

De asemenea, Colegiul constată că, în cadrul ședinței de judecată din prima instanță au fost stabilit cu certitudine că agresorul Cojocaru Ion nu este la prima abatere de acest gen, anterior organele de poliție fiind sesizate de către victima Cojocaru Elena în privința comportamentului agresiv al fostului soț.

Astfel, se reține că anterior, la 27.12.2022 și 14.04.2023 Judecătoria *****, sediul Centru a aplicat măsuri de protecție în privința victimelor Croitoru Elena, Croitoru Cristina și Croitoru Nicolae, pe un termen de 45 zile și, respectiv, pe 30 zile, de la acțiunile agresorului Croitoru Ion. Or, instanțele de judecată au constatat cu certitudine existența violenței psihologice manifestate de agresor asupra victimelor. Respectiv, se constată că actele de violență în special în privința victimei Croitoru Elena au fost întreprinse de către Croitoru Ion în mai multe cazuri..

Mai mult decît atît, din materialele cauzei rezultă că victima și agresorul nu mai sunt în căsătorie, iar Cojocaru Elena permanent se simte în pericol din cauza acțiunilor lui Cojocaru Ion și un asemenea comportament, manifestat de fostul soț, indubitabil reprezintă o degringoladă a relației care nicidecum nu mai poate fi salvată prin tolerarea abuzurilor comise de una din părți. Or, neîntreprinderea măsurilor prompte, la caz, ar putea genera într-o violență progresistă, cu urmări irecuperabile.

Astfel, Colegiul judiciar reține ca întemeiată concluzia instanței de fond precum că neîntreprinderea măsurilor prompte, la caz, ar putea genera într-o violență progresistă, cu urmări irecuperabile. Sau, prevenția violenței domestice este o problemă de interes public, deviind privatul, statul urmând să aplice măsuri

adecvate, or eșecul în a răspunde prompt și consecvent, constituie o încălcare a art. 14 al CEDO.

Drept urmare, Colegiul reține că instanța de fond corect a constatat că, Cojocaru Ion a manifestat violență psihologică și fizică în privința victimei Cojocaru Elena.

Astfel, Colegiul concluzionează că situația existentă întrunește condițiile și impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare. Urmare a acestui fapt, Colegiul accentuează că instanța de fond corect a acordat prioritate dreptului la siguranță a victimei violenței familiare față de drepturile agresorului.

Astfel, Colegiul nu poate admite ca motiv pentru respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție situația prezentată de recurent, potrivit căreia nu s-a dovedit în cadrul procesului civil comportamentul său agresiv și periculos față de victimă.

În același context Colegiul ține să relateze, că aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie nu au menirea de a aplica sancțiuni și de a pedepsi agresorul, cum nici nu se soluționează care-va litigii existente între soți, măsurile de protecție având menirea de a proteja victima de la acțiunile periculoase, comise în sânul familiei, fiind temporare și provizorii, iar instanța civilă nu are nici competența și nici obligația de a constata vinovăția agresorului de fapta ce se pretinde că ar fi comis-o, urmând doar să verifice dacă există probe suficiente, care să demonstreze rezonabil posibilitatea existenței acestor fapte violente și, dacă există riscul suficient și rezonabil că aceste fapte pot recidiva, cu survenirea unor urmări grave pentru victima violenței comise în familie.

În cadrul actualului proces instanța a constatat existența acestei situații, fiind în prezența declarației independente a victimei și a unui caz de pericol iminent de comitere a violenței, îndeosebi violenței psihice, declarația victimei fiind susținută și prin starea de fapt demonstrată prin înscrisurile anexate de cererea adresată instanței, privind instituirea măsurilor de protecție.

Astfel, instanța de judecată atestă ostilitatea relațiilor între părți, în special persistența violenței psihologice din partea lui Croitoru Ion asupra petiționarei, îndeosebi în condițiile în care părțile sunt în proces de partaj al averii, aspecte care consolidează percepția de pericol și starea de disconfort psihologic și fizic permanent.

Or, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală. În acest sens, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vârstnici), consfinţit în actele internaţionale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca

obligaţiuni ale statului.

Într-un final, Colegiul conchide că modul de abordare a situației de către prima instanță, care corect a decis instituirea măsurilor de protecție, corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru genul respectiv de situații. Or, în actuala speță instanţa de recurs admite existenţa unei posibilități majore, că Cojocaru Elena, este supusă acţiunilor de violenţă familiară, manifestate violență fizică, prin insultată, injurie, înjosire din partea soțului și tata copiilor, Cojocaru Ion, chiar și în condiția ca la moment căsătoria este desfăcută.

La fel instanţa admite la moment, că aceste acţiuni pot avea un caracter repetitiv, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare şi concrete, pentru curmarea şi preîntâmpinarea lor.

Instanța a concluzionat în felul respectiv datorită informaţiilor, probelor și înscrisurilor prezentate de victimă, care indică la existenţa unui comportament agresiv şi violent din partea fostului soț acesteia atât faţă de ea, chiar dacă și indirect, comportament care, în cazul unei atitudini pasive din partea Statului, se poate solda cu urmări grave şi/sau foarte grave.

Din aceste considerente, chiar şi în situaţia în care victima s-a adresat cu plângere şi la poliţie, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securităţii, sănătăţii, integrității şi bunăstării personale a sa, asupra vieții, sănătății şi integrității fizice şi psihice Colegiul conchide, că instanța de fond, având la bază scopul măsurilor de protecție, aplicarea cărora se solicită, corect a dispus, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, anumite restricții în privința agresorului Cojocaru Ion, inclusiv cea de a sta departe de locuinţa victimei.

La fel, după cum s-a indicat anterior, Colegiul pentru a da o asemenea soluție s-a condus și de practica CtEDO, care este obligatorie pentru aplicare și urmează a fi luată în considerație la soluționarea pricinilor de instanțele naționale.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (*în cauza Opuz contra Turciei hotărârea din 09.06.2009*) a accentuat, că în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului (de limitare la domiciliu şi într-o anumită măsură de libertatea circulaţiei şi deplasării) nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică și mentală și să prevaleze asupra acestora.

De asemenea, Curtea în Hotărârea din 28.05.2013 /cauza Eremia versus Republica Moldova - agresiunea fizică şi verbală a soţului faţă de soţie şi lipsa măsurilor de protecţie împotriva violenţei în familie/ a statuat, că în Recomandarea Rec(2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenţei, Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a afirmat *inter alia* - Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte şi/sau să îmbunătăţească unde este necesar politicile naţionale împotriva violenţei bazate pe siguranţă maximă şi protecţia

victimelor, suport şi asistenţă, ajustarea legislaţiei penale şi civile, ridicarea conştiinţei publice, instruirea pentru specialiştii care se confruntă cu violenţa împotriva femeilor şi prevenirea acesteia.

Comitetul de Miniştri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancţioneze serios violenţa împotriva femeilor, cum ar fi violenţa sexuală şi viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilităţi sau în dependenţă, la fel ca şi sancţionarea abuzului ţinând cont de poziţia agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenţei să beneficieze de posibilitatea de a iniţia proceduri, să introducă prevederi care să asigure iniţierea procedurilor penale din partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violenţa împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluţiei de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să se asigure unde este necesar, că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva ameninţărilor şi eventualele acţiuni de răzbunare şi să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Referitor la violenţa în familie, Comitetul de Miniştri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violenţă în familie ca infracţiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilităţii judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptaşului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancţioneze toate încălcările măsurilor impuse făptaşului şi să stabilească o procedură obligatorie de acţionare pentru poliţie, serviciile medicale şi sociale.

În recomandarea sa generală nr. 28 cu privire la obligaţiunile importante a Statelor părţi în temeiul Articolului 2 din Convenţia cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW/C/2010/47/GC.2), Comitetul pentru eliminarea discriminării faţă de femei a constatat că *Statele părţi au obligaţia să prevină, să investigheze, să intenteze un proces şi să pedepsească…acţiunile bazate pe violenţă de gen*.

În aceiaşi cauză (Eremia vs Moldova) Curtea a constatat, că combinarea factorilor menţionaţi (identici cu cei stabiliţi de către instanţă în actuala cauză) demonstrează clar, că acţiunile autorităţilor nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violenţa asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenţei şi a reflectat o atitudine discriminatorie faţă de reclamantă ca femeie.

Instanţa accentuează, că Curtea a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităţilor în situaţiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorităţi în viaţa privată şi viaţa de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătăţii şi drepturilor unei persoane sau să prevină acţiunile ilegale în

anumite circumstanţe (a se vedea *Opuz*, citat *supra*, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să menţină şi să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecţie împotriva acţiunilor de violenţă din partea persoanelor private (a se vedea X şi Y vs Olanda, 26 Martie 1985, §22 şi 23, Seria A nr. 91; *Costello-Roberts contra Regatul Unit*, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr. 247-C; *D.P. şi J.C. contra Regatul Unit*, nr. 38719/97, §118, 10 octombrie 2002; M.C. vs Bulgaria, Sandra Janković contra Croaţiei, nr. 38478/05, §45, 5 Martie 2009).

La fel, CtEDO a concluzionat că frica de actele de violenţă ulterioară, în cazul pasivităţii autorităţilor, este suficient de serioasă pentru a implica suferinţă şi anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenţie (a se vedea *Gäfgen vs Germania* [MC], nr.22978/05, §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acţiunile autorităţilor, ca reacţie la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerinţele acestei prevederi. La caz, instanţa încă odată accentuează, că agresorul a fost de acum condamnat penal pentru acţiuni de violenţă familiară, iar victima la moment pretinde continuarea acestor acţiuni. Respectiv, în cazul adoptării unui comportament pasiv sau tolerare tacită a situaţie, Statul riscă a fi penalizat pentru încălcarea art. 3 CEDO faţă de victimă.

În final și, urmare a analizei ample a materialelor pricinii și înscrisurile prezentate de părți, Colegiul consideră probat riscul și posibilitatea reală și majoră, că Cojocaru Elena, a fost supusă acțiunilor de violență familiară manifestate prin insultare, injurie, înjosire, adică acțiuni de manifestare a violenței psihice și fizice din partea fostului soț, Cojocaru Ion.

Colegiul accentuează, că nu se expune referitor la comiterea sau nu din partea ultimului a acestor acțiuni de violență familiară și referitor la existența vinovăției în sensul descris, ci a concluzionat că asemenea acțiuni mai probabil au avut loc în realitate, decât nu au avut loc sau au fost înscenate/insinuate de victimă, după cum pretinde recurentul, concluzia respectivă având scopul de a asigura și a acorda protecție victimei violenței în familie, cu preîntâmpinarea și evitarea unor eventuale consecințe grave.

Urmare a acestui fapt, punând pe un cântar drepturile și interesele legitime ale recurentului, în care acesta este lezat sau limitat prin instituirea restricțiilor în raport cu membrii familiei sale cu drepturile, libertățile și interesele victimelor violenței familiare, ce se doresc a fi protejate prin aplicarea măsurilor de protecție cerute și urmările ce pot surveni în fiecare situație - de instituire sau refuz de a le institui, Colegiul concluzionează că interesele intimatei în litigiu prevalează intereselor recurentului. Or, recurentul pretinde la încălcarea dreptului de părinte și dreptului la intimitatea familiei, iar intimata susține încălcarea dreptului la siguranța, integritatea fizică și psihică a sa, prin acțiunile de agresiune familiară din partea fostului soț, situație care limitează cu supunerea persoanei unui

comportament inuman și degradant.

În final, având în vedere faptul că actul emis de prima instanță la caz este unul întemeiat și legal, fiind în coroborare cu situația faptică constatată real existentă, cât și cadrului legal aplicabil raportului juridic litigios, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Cojocaru Ion ca fiind nefondat și declarativ, cu menținerea încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 23 decembrie 2024.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Croitoru Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei ***** sediul Centru din 23 decembrie 2024, emisă la cererea petiționarei Croitoru Elena privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor lui Croitoru Ion.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele ședinței Ruxanda Pulbere
Judecătorul
Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi